

دعای ۱۱۱ - در نخستین روز از ماه رجب

از ابو حمزه ثمالی روایت شده است که گفت: شنیدم که حضرت علی بن الحسین علیه السلام دعا می کرد در حجر، در اول ماه رجب، در سال ابن زبیر، پس به آن حضرت گوش فرا دادم، و او می گفت:

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ، وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ، لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ، وَجَوَابٌ عَتِيدٌ، اَللّهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ، وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ، وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ای که حاجت های درخواست کنندگان در اختیار توست و به نهان افراد خاموش و لب فرو بسته آگاهی! برای هر درخواستی در همان لحظه گوشتی شنوا و جوابی آماده داری. خداوندا! به حق وعده های راستینت، و بخشش ها و تفضل های بی پایانت، و رحمت گسترده و فراگیرت، از تو می خواهم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و نیازهای دنیا و آخرت را برآورده سازی. بی گمان تو بر هر کاری توانایی!

ثمالی گوید: و بقیه دعا را امام علیه السلام پنهان گفت که من نفهمیدم.